

Az első tanácstag beszámoló

Úgy emlékszem jelölőgyűlésük is egy napon volt. Most november utolsó napjaiban is egyszerre tartott beszámolót a két egyetemista tanácstagunk. Berkes Ildikó a Rókusi Általános Iskolában, Török Judit a Semmelweis Kollégiumban.

A rókusi iskola egyik elsőosztályának „mini” padjaiban szorongtunk. Talán Ildikó éppen ebbe az osztályba járt valamikor. Minden ajtónyitáskor felkapta a fejét — nagyon szerette volna, hogy minél többen gyűljenek össze — és mintha ő lenne a vendéglátó háziasszony; kedves mosollyal invitálta be az érkezőket. Valaki megkérdezte tőle, miért nem jöttek el társai az egyetemről? Azzal tért ki a válasz elől, hogy nemsokára vizsgaidőszak lesz és ilyenkor senki sem ér rá. Ez igaz. De vagy az alapszervezet, vagy a kar, vagy az egyetem KISZ vezetőségéből bizonyára ráérték volna néhányan arra is, hogy meghallgassák a tudományegyetem egyik diák tanácstagjának első beszámolóját.

Ha nem is gyorsan, de azért 25—20 ember összegyűlt. Ildikó mindenkit ismer, mindenkit nevének szólít. Beszámolója után, amelyben többek között beszélt az új tanácstörvényről, a tanácsok munkájáról, Szeged városrendezési és építkezési terveiről, a rókusi városrész speciális gondjairól — sorra vette a megválasztása óta eltelt idő alatt beérkező bejelentéseket és ezek megoldását. Végül átadta a szót a körzet lakóinak. Hallgattam őket: volt, aki magánügyeiről beszélt, mások olyan valós dolgokat, hiányosságokat említettek meg, amelyeket valóban ezen a fórumon kell elmondani. Akadtak olyanok, akik kifogásolták, hogy kevesen gyűltek össze és hiányolták a fiatalok részvételét. Itt is sok mindent elmondtak, gondolom Ildikó fogadóórán — amelyeket szinte naponta tart — még több bejelentés érkezik majd. Lesz tennivalója a következő beszámolónak.

Török Judit beszámolójára már nem tudtam eljutni. Vele az orvosegyetem KISZ bizottságán találkoztam. Éppen tanult, demonstrációra készült, így csupán egy röpiertjű idejére tartottam fel.

— Sokan voltak?
— Vagy hatvanan.
— Izgultál?
— Igen.
— Hallgatók voltak?
— A kollégiumból elég sokan lejöttek. A beszámolóját ideadta, végigolvastam. Alapos, részletes összefoglalója a választások óta eltelt idő tanácsmunkájának. A tanácsülésektől kezdve a negyedik ötéves terv pénzügyi és fejlesztési tervéig mindenről beszámolt. Nekem elmondott még valamit. Nagyon szeretné ezt a munkát jól csinálni, de úgy érzi, még annyira új, hogy nem is tudja mit kell tennie. Nagyon sok lehetősége lenne segíteni a körzet — így a kollégium — gondjain. De még nem is nagyon élnek ezzel a lehetőséggel, mert — most az elején úgy tűnik —, nem is tudnak megfelelően élni vele. Bizonyára nem szerényen ez jutka részéről. Volt alkalmam már néhányszor írni róla, úgy ismerem meg, hogy csak akkor beszél munkájáról, amikor már tett is valamit. És hogy a beszélgetésünk végén szóba hozta az orvostanhallgatók szakmai társadalmi munkáját, az azt bizonyítja, hogy végre sikerül megvalósítani azt a már régi és nagyon jó kezdeményezést.

S. N. E.

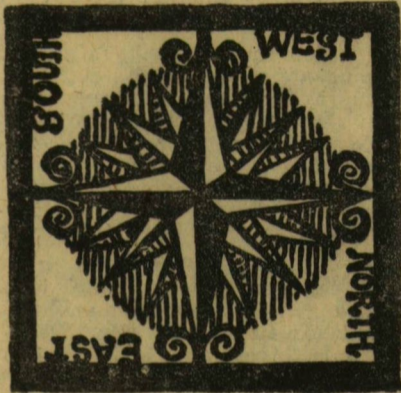
Jutalom szakszervezeti aktivistáknak

A József Attila Tudományegyetem Szakszervezeti Bizottsága megjutalmazta az 1971. évben kiemelkedő szakszervezeti munkát végzett aktivistákat. A Társadalmi Szervezetek Székházában rendezett bensőséges ünnepségen részt vett dr. Papp Ignác, a JATE MSZMP Bizottságának titkára és dr. Krajók Gyula, a JATE MSZMP Bizottságának szakszervezeti felelőse, dr. Rácz János, a JATE Szakszervezeti Bizottságának elnöke mondott beszédet, majd dr. Harangozó József szb-titkár előterjesztésére a következő szakszervezeti aktivistáknak adta át a Szakszervezeti Bizottság ajándékát:

Dr. Balogh János, dr. Boross József, Buda Sándorné, Erdei Imre, dr. Erdélyi Ferencné, Geschek Miklósné, Görög Lajosné, Grüber László, dr. Horváth Imre, dr. Jakucs Lászlóné, Karácsonyi Béla, Király Sándor, dr. Lippay Lászlóné, Mihály Györgyi, Németh Józsefné, Ördögh Imréné, Papp Józsefné, Papp Károlyné, Sári József, dr. Sipos Sándor, dr. Szűcs István, Teisler Ilona, Tornai Gyuláné, Váci Jánosné, dr. Vártay István, dr. Weisz Imréné, dr. Zánthó Róbertné és dr. Zöllei Mihály.

Terepgyakorlat külföldön

Terepgyakorlat — ez a másoknak oly száraz szó, milyen sokat mond a földrajz szakos hallgatóknak. Sokuknak talán éppen azt jelenti, amiért ezt a szakot választották: utazások, új tájak, új emberek, ismeretlen szépségek. A szakemberek, de a laikusok előtt is ismert tény, a földrajzot sohasem lehet elsajátítani csak íróasztal mellett, csupán könyvekből. Természetesen erre is szükség van, de ennél fontosabb a sa-

ját élmény, a saját tapasztalat. E gondolat szellemében járják az országot a földrajz szakos hallgatók mind az egyetemeken, mind a főiskolákon.

Általános és középiskolai földrajzoktatásunkban természetesen hazánk tájainak megismerése és megtanítása a fő cél. Emellett azonban sor kerül a világ más országaira is. Lehetetlenség volna azt kívánni, hogy földrajztanáraink csak olyan országokról tanítsanak, ahová maguk is eljutottak már. De törekedni kell arra, hogy legalább a szomszédos országokat személyesen is bejárják.

Ezek a gondolatok jutottak eszembe, amikor megkaptam a TIT meghívóját új típusú külföldi terepgyakorlat megvitására.

Dr. Kádár László debreceni professzor, a Földrajzi Szakbizottság elnöke bevezetőjében elmondta, a felsőfokú földrajzoktatásban vannak kötelező hazai és ajánlott külföldi terepgyakorlatok. A külföldi gyakorlatokat eddig cserealapon oldották meg a társintézmények. A JATE Természetföldrajzi tanszéke 1971 nyarán hallgatói expedíciót szervezett Jugoszláviába. Expedíció — már maga a szó is sokat mondó, különösen amikor Jakucs professzor élménybeszámolójából megtudtuk, hogy gépkocsikkal és sátorokkal felszerelve 3000 km-t tett meg a hallgatók egy csoportja Jugoszlávia tájain.

A kitűnő diaképek és a magnós zenéi és szöveg aláfestés újra felidézte a nyári utazás ezer apró mozzanatát. Az expedíció nem csupán utazást jelentett, a hallgatók tudományos kísérleteket is végeztek. Legfőképpen a karszt-jelenségeket tanulmányozták, hiszen bejárták a Karszt-hegységet is, ahonnan az egész elnevezés ered, és ahol a legklasszikusabban tárul elénk a víz munkája a mészkőben.

Persze számos probléma is felmerült: a hallgatóknak csak egy kis csoportja vehetett részt helyhiány miatt, az egy főre eső költségek még nem diákzsébehhez mértek stb. Azonban mindezek ellenére reméljük ez a kezdeményezés követőkre is talál. Talán egyszer azt is elérjük, hogy földrajz tanáraink, saját élményeik alapján taníthják a szomszédos országok földrajzát.

DEÁK GÁBOR

Orosz-szovjet irodalmi estek

A Szegedi Tanárképző Főiskola Orosz. Nyelv és Irodalom Tanszéke az MSZBT és a Bartók Béla Művelődési Központ összefogásával nagyszabású emlékestet rendeztek a főiskola dísztermében Dosztojevszkij születésének 150. évfordulója alkalmából.

Fenyvesi István tanszékvezető megnyitója után Bakcsi György irodalomtörténész tartott előadást Dosztojevszkij világa címmel.

Dosztojevszkij megértését segítették a műveiből felolvasott részletek is, amelyeket Pálffy Katalin és Korács János a Szegedi Nemzeti Színház tagjai, Molnár Judit, a Minerva Színpad tagja és Nagy László főiskolai hallgató tolmácsolták.

Az évforduló alkalmából a főiskola orosz tanszéke fotókiállítását rendezett.

Dosztojevszkij élete, alakjai filmen, világa és Dosztojevszkij a szegedi sajtóban címmel. A jól megrendezett kiállítás az orosz szakos hallgatókon kívül Murai Teréz tanársegéd munkáját dicséri.

Az emlékest folytatásaként a Tisza Szálló nagytermében orosz-szovjet irodalmi est megrendezésére is sor került. Bakcsi György bevezető előadása után neves szegedi és fővárosi előadó-művészek tolmácsolták az orosz és szovjet irodalom kiemelkedő alkotásából, Csehov Babel és Szluckij prózáit Bánffy György, Margittay Ági és Tolnai Miklós mutatták be, majd Majakovszkij, Jevtusenko, Vinokurov és Voznyeszkij verseiből hallhattunk a már említett művészek és Bánki Zsuzsa előadásában. Delley József zongoraművész Muszorgszkij és Hacsaturján műveket mutatott be.

Az estnek sikerült végigvezetnie az orosz irodalom fejlődési vonalát egészen napjainkig és megmutatni helyét a világirodalomban.

Végezetül még egy előzetes hír: decemberben újabb nagyszabású megemlékezésre, Nyekraszov emlékestre kerül sor, melyet ez alkalommal is az orosz tanszék rendez a főiskola dísztermében.

TILL MÁRIA

Kiállítás a Bólyaiban

Érdekes esemény volt november 25-én: a matematika-fizika csúcshizottság rendezésében képkiallítás nyílt a Bólyai épületben. A II. emeleti folyosó sivar falain Sinkó János dekoratív képei láthatók.

Sinkó János neve nem ismeretlen a hallgatók előtt: IV. éves matematika-rajz szakos főiskolai hallgató. Ebben az évben már többször rendezett képeiből kiállítást. Tavasszal Egerben a Pedagógusjelöltek X. Országos Konferenciáján I. díjat nyert, Szegeden pedig több első és második díjat kapott. Legutóbb a Teleki Blanka kollégium olvasótermében rendezett önálló kiállítást.

A megnyitón kérdéseinkre válaszolva elmondta: képei kísérletező jellegűek, szín és faktura tanulmányaival az anyag szépségét próbálja ábrázolni. Képei nonfiguratívak, színes grafikai eljárással készültek, de próbálkozik zománcal is.

Legközelebb a Móra Kollégiumban láthatjuk képeit. Úgy gondoljuk, hogy ez a kezdeményezés hasznos és sikeres eszköz a főiskola és az egyetem közötti kapcsolat elmélyítéséhez és egymás munkájának megismeréséhez is. Szeretnénk, ha ezt a kiállítást továbbiak — és esetleg más rendezvények is követnék.

PORCSALMI JUDIT

Önképzőkör a jogászoknál

Az elmúlt év végén hallhattuk először a jogi kar kezdeményezéséről, az irodalmi önképzőkörrel. Az első sikeres próbálkozás, a jogásznapi emlékezetes Somlyó-estje után mintha vesztett volna erejéből a kezdeti lendület.

Most már azonban bizonyos; a kezdeményezés nem maradt szalmaláng, a jogászok dicsérendő tevékenysége új erőre kapott. Nagy szerepe van ebben dr. Ördögh Pirooska adjunktusnak, aki már az önképzőkör születésénél is bábáskodott. Közbenjárásával és segítségével otthont kapott a kör, mégpedig az Ady-téri egyetem pincéjében.

A jobbára első-, másod- és harmadéves joghallgatókból álló társaság nem színházat akar játszani. Céljuk a szabad idő (bármilyen kevés is) hasznos, kellemes eltöltése. Egymást szórakoztatva és egymástól tanulva, másokat is tanítva. Ismeretterjesztő előadás, vita, pol-beat műsor egyaránt szerepel az önképzőkör programjában. Tartottak már nagyszerű szavalóversenyt, bemutattak egészen kezdő, szárnypróbálgató költőt. A közeljövő tervei? Megismétlik az emlékezetes Annyira ember című Somlyó-összeállítást, Örkény egyperces novelláival ismerkednek. Pantomim csoportjuk is működik.

A megváltozott körülmények között újrakezdés sikeresnek mondható. Egy-egy rendezvény alkalmával megtelik a helyiség, negyvenen-ötvenen szoronganak odabenn. Szabad időnk úgy telik el, — érdekesen vagy unalmasan — ahogy megszervezzük. Ha unatkozunk, akkor ez többnyire csak rajtunk múlik. A jogászok felismerték ezt és követelődzés helyett tettek annak érdekében, hogy ne így legyen. Csak a lendület és a lelkesedés maradjon. Persze, az sem baj, ha tovább fokozódik.

KELEMEN GÁBOR

Nyugdíjas Bizottság alakult

A József Attila Tudományegyetem Szakszervezete december 8-án a társadalmi szervek székházában az egyetem nyugdíjas szakszervezeti tagjai részére tanácskozást rendezett, amelyen megválasztották a Nyugdíjas Bizottságot. Ennek a bizottságnak a feladata lesz, hogy a jövőben a nyugdíjas dolgozók problémáival rendszeresen foglalkozzon.

DR. BÍRÓ ANDRÁS

majd adjunktusi beosztásban a Szegedi tudományegyetemen Szervetlen és Analitikai Kémiai Intézetében dolgozott félállásban. 1963 februárjától a SZOTE I. sz. Belgyógyászati Klinikáján a rutin kémiai laboratórium vezetőjeként dolgozott.

Nyolc éve ismertem dr. Bíró Andrást, amióta az I. sz. Belklinikán dolgozott. Az első pillanattól kezdve mindannyian szívünkbe zártuk. Szorgalma, becsületessége, szakmája és beosztottai iránti szeretete mindannyiuk számára példát mutatott. Munkatársai, kollégái nemcsak a kutatót, hanem az embert is tisztelték benne. Dr. Bíró András mindig ember tudott lenni, és példát mutatott abban, hogyan kell egy közösségbe beilleszkedni és harmónikusan élni.

Családi élete is példamutató volt. Rajongásig szerette és mindene volt felesége, két gyermeke: Endre és Mária, valamint korán özvegyen maradt édesanyja, akinek egyetlen gyermeke volt.

Rövid pályafutása során 15 tudományos közleménye jelent meg. Felfelé ívelő és nagy reményekre jogosító életpályáján gátat emelt betegség támadta meg, ami végigkísérte rövid életén. 1966-tól betegsége egyre súlyosbodott, de ennek ellenére tovább dolgozott, mindaddig, amíg betegsége szívet örökre tönkre nem tette.

Váratlan, korai halála mély megdöbbenést és fájdalmat váltott ki barátai, ismerősei körében. Távozása mindannyiunk számára nagy veszteség: egy kiváló, becsületes, hivatását szerető embert, kitűnő klinikai-laboratóriumi szakembert veszítettünk el.

Emlékét megőrizzük!

DR. BENCZE GYÖRGY
docens